

Μητροπολίτης Βεροίας: «Θέλουν να μας κάνουν να ξεχάσουμε...» (ΦΩΤΟ)

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

Το βράδυ της Τρίτης, 25ης Μαρτίου, η Χριστιανική Ένωση Βεροίας διοργάνωσε εκδήλωση για τον εορτασμό της εθνοθρησκευτικής εορτής και παρουσίασε το θεατρικό έργο «Ο Γέρος του Μωριά», αφιερωμένο στη ζωή και τη δράση του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη.

Την εκδήλωση τίμησε με την παρουσία του ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων](#), ο οποίος στον χαιρετισμό του συνεχάρη τους διοργανωτές και ανέφερε:

Έορτή του Εὐαγγελισμού τῆς Θεο-τόκου σήμερα γιά ὅλους τούς Ὁρθοδόξους, ἀλλά γιά μᾶς τούς Ἕλληνες ἡ ἐορτή εἶναι διπλή. Γιατί μαζί μέ τόν Εὐαγγελισμό τῆς Θεο-τόκου ἐορτάζουμε καί τόν εὐαγγε-λισμό τοῦ Ἔθνους μας, τήν ἔναρξη τῆς ἐπαναστάσεως τῶν πατέρων μας ἐναντίον τῶν Τούρκων πού καταδυνάστευαν τήν πατρίδα μας γιά πέντε σχεδόν αἰῶνες καί δέν μᾶς ἄφηναν νά λατρεύουμε ἐλεύ-θερα τόν Χριστό καί τήν Παναγία Μητέρα του ἀλλά καί νά μαθαί-νουμε τήν ἑλληνική γλῶσσα καί τήν ἱστορία τοῦ Γένους μας.

Στόν άγώνα πού ξεκίνησαν οί πρό-γονοί μας άπό τό μοναστήρι τής Άγίας Λάύρας μέ τήν εύλογία τοϋ ήρωικοϋ έπισκόπου τών Πα-λαιών Πατρών Γερμανοϋ, άγωνί-σθη-καν πολλοί, όλοι οί Έλληνες, θά μπορούσαμε νά ποϋμε, ό καθέ-νας μέ τόν δικό του τρόπο. Υπήρ-ξαν όμως και κάποιοι, άρκετοί, πού πρωταγωνίστησαν και διακρίθη-καν στόν μεγάλο και δύσκολο άγώ-να «γιά τοϋ Χριστοϋ τήν πίστη τήν άγία και τής πατρίδος τήν έλευ-θερία».

Ένας άπό αυτούς ήταν και ό σπου-δαίος και χαρισματικός άγω-νι-στής και στρατηγός τής Έλλη-νικής Έπαναστάσεως ό Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, ό «Γέρος τοϋ Μω-ριά», πού τόσο ώραία μᾶς παρου-σιάσατε άπόψε στή θεατρική σας παράσταση, πού συνοδεύσατε μέ έπίκαιρα έορταστικά τραγούδια.

Γι' αυτό και θά ήθελα νά συγχαρῶ ιδιαιτέρως όλους τούς συντελεστές τής έορταστικής αυτής έκδηλώ-σεως και γιά τήν πρωτοβουλία και γιά τόν κόπο και γιά τά σημα-ντικά μηνύματα πού μᾶς μεταφέρατε άπό τή ζωή τοϋ μεγάλου αυτοϋ ήρωα τής Έλληνικής Έπαναστάσεως, ό όποίος δέν διέθετε μόνο γιά γεν-ναία και ήρωική ψυχή αλλά και μία ψυχή γεμάτη άπό πίστη στόν Χριστό, πίστη στήν Υπεραγία Θεο-τόκο, τήν Υπέρμαχο Στρατηγό τοϋ Γένους μας.

Γιατί δέν θά πρέπει νά τό ξεχνᾶμε, όσο και έάν πολλοί θέλουν νά μᾶς κάνουν νά τό ξεχάσουμε, θέλουν, άν δέν τό έχουν κάνει ήδη, νά τό διαγράψουν άπό τά βιβλία τής ιστορίας μας· θέλουν νά ξεχάσουμε τή σημασία πού είχε ή πίστη και ή

Ἐκκλησία στή διατήρηση τῆς ἐλ-λη-νικῆς συνειδήσεως καί τοῦ πό-θου γιά τήν ἐλευθερία, ἀλλά καί γιά τήν ἐλληνική ἐπανάσταση.

Ὅ,τι καί ἐάν λέγουν κάποιοι σχε-τικά μέ τόν τόπο καί τόν χρόνο τῆς ἐνάρξεως τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, κανείς δέν μπορεῖ νά ἀμφι-σβητήσῃ ὅτι ἡ εὐλογία πού ἔλαβαν οἱ ὀπλαρχηγοί ἀπό τόν Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανῶν ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἶχε καί πρακτικό καί συμβολικό χαρακτή-ρα καί ἔστειλε τό μήνυμα τῆς ἐνό-τητος, ὑπό τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ καί τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, στόν δίκαιο ἀγῶνα τῶν Ἑλλήνων, ὁ ὁποῖος θά ἦταν μέ τή χάρη τῆς Ὑπερμάχου Στρατηγοῦ νικηφόρος.

Ἀναφερόμενος ὁ **Θεόδωρος Κολο-κοτρώνης** στά Ἀπομνημονεύματά του στίς προετοιμασίες πού γινό-ταν στήν Καλαμάτα καί στίς γύρω περιοχές λίγο πρὶν ἀπό τήν ἐναρξη τῆς Ἐπαναστάσεως, γράφει: «τούς ἔλεγα νά εἶναι ἔτοιμοι τήν ἡμέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ».

Αὐτή ἡ φράση εἶναι ἡ ἀπάντηση σέ ἐκείνους πού ἀμφισβητοῦν ὅτι οἱ ἀγωνιστές τοῦ 1821 εἶχαν καθο-ρίσει ὡς ἡμέρα ἐνάρξεως τῆς ἐπα-ναστάσεως τήν ἡμέρα τοῦ Εὐαγγε-λισμοῦ, τή μεγάλη αὐτή ἐορτή τῆς χριστιανοσύνης.

Ἡ πίστη στόν Θεό ἀλλά καί στήν ἐπιτυχία τῆς ἐπαναστάσεως πού ξεκι-νοῦσαν οἱ Ἕλληνες, χωρίς νά ἔχουν τά ἀπαραίτητα μέσα ἀπέναντι στόν πάνοπλο στρατό τῆς Ὄθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, ἦταν ἀπό τά χαρακτηριστικά τοῦ Γέρου τοῦ Μωριᾶ.

Ἔτσι σκεφτόταν καί ἔτσι ἀντιμε-τώ-πιζε τήν Ἐπανάσταση ὁ γεν-ναῖ-ος αὐτός ἀρχιστράτηγος τοῦ ἀγῶ-να, πού δέν στήριζε τήν ἐπιτυχία του στά ὄπλα καί στά χρήματα, ἀλλά στή δύναμη τῆς ψυχῆς καί στήν πίστη στόν Θεό.

Ἡ πίστη του εἶναι διάχυτη καί στά Ἀπομνημονεύματά του. Συχνά χρο-νολογεῖ τά γεγονότα ἀναφέρο-ντας τό ὄνομα τοῦ ἀγίου πού ἐόρ-ταζε, καί ἀκόμη δέν εἶναι λίγες οἱ φορές πού μνημονεύει ἐπισκέψεις του σέ μοναστήρια καί προσκυνή-ματα καί ἐκφράζει τήν πίστη του στά θαύματα.

Ὅταν ἦρθε στήν Πελοπόννησο ἀπό τή Ζάκυνθο, τόν Ἰανουάριο τοῦ 1821, γιά νά ξεκινησῇ τήν ἐπα-νάσταση, ἄρχισε τό ἔργο του μέ προσευχή. Διηγεῖται ὁ ἴδιος:

«Ἦταν μιά ἐκκλησία εἰς τόν δρό-μον, ἡ Παναγία στό Χρυσοβίτσι ... Σίμωσα, ἔδεσα τό ἄλογό μου σ' ἓνα δένδρο, μπῆκα μέσα καί γονάτισα. Παναγιά μου, εἶπα ἀπ' τά βάθη τῆς καρδιᾶς μου, καί τά μάτια μου δάκρυσαν. Παναγιά μου, βοήθησε καί τούτη τή φορά τούς Ἕλληνες νά ψυχωθοῦν. Ἔκανα τόν Σταυρό μου, ἀσπάσθηκα τήν εἰκόνα της, βγῆκα ἀπό τό ἐκκλησάκι, πήδηξα στό ἄλογό μου κι ἔφυγα. Σέ λίγο

μπροστά μου ξεπετάγονταν όκτώ άρματωμένοι, ό έξάδελφός μου ό Αντώνης Κολοκοτρώνης, καί έπτά άνήψια του. «Κανείς δέν είναι στην Πιάνα», μου είπε ό Αντώνης. «Ούτε στην Άλωνίσταινα. Είναι φευγά-τοι». «Άς μήν είναι κανείς» άπο-κρί-θηκα. «Ό τόπος σέ λίγο θά γεμί-σει παλλικάρια», όπως καί έγινε.

Ή πίστη του στον Θεό τον έκανε καί άνεξίκακο, όπως παρατηρεί ό Παναγιώτης Σουτσοσ, σέ τέτοιο σημείο μάλιστα, ώστε όχι μόνο συγ-χώρησε αλλά καί φιλοξένησε, δειπνώντας στο ίδιο τραπέζι μαζί του, αυτόν που είχε σκοτώσει τον άδελφό του κατ' έντολή των Τούρ-κων. Μάλιστα όταν ή μητέρα του, κατάλαβε από τό ροϋχο του δολο-φονημένου παιδιού της ποιός ήταν αυτός, μέ τον όποιο συνέ-τρωγε, ξέσπασε σέ κλάματα, ό Γέρος του Μωριά τής είπε: «Σώπασε, μάνα, έγώ τον συγχώρεσα καί αυτό είναι τό καλύτερο μνημόσυνο για τον άδελφό μου».

Καί όταν, μετά τό τέλος τής έπα-ναστάσεως, ό Κολοκοτρώνης κα-τη-γορήθηκε άδικα καί καταδικά-σθηκε σέ θάνατο, δέν διαμαρτυρή-θηκε. Μάλιστα τή στιγμή που άκούσθηκε ή άπόφαση ό έξάδελ-φός του, που ήταν παρών, δάκρυσε, αλλά ό Κολοκοτρώνης, που ήξερε ότι ό,τι είχε κάνει τό είχε κάνει για τό καλό του Έθνους, γύρισε προς τον έξάδελφό του καί του είπε: «ξάδελφε, ντροπή!».

Αυτός ό γενναίος στρατηγός όμο-λογοϋσε παντού καί πάντοτε τήν πίστη του στον Θεό καί τονίζε τή σημασία τής πίστεως στον άγώνα για τήν έλευθερία του Γένους από τον τουρκικό ζυγό. Τήν τονίσε μά-λιστα ιδιαιτέρως καί στους μαθη-τές Γυμνασίου, στους όποιους τον κάλεσαν νά όμιλήσει στις 7 Οκτω-βρίου του 1838, λέγοντας ότι, όπως ό Χριστός δέν επέλεξε σοφούς ως μαθητές του αλλά άπλους καί τα-πει-νούς χωρικούς καί ψαράδες καί αυτοί μέ τή βοήθεια του Άγίου Πνεύματος κατόρθωσαν όχι μόνο νά διδάξουν τήν πίστη αλλά καί νά τήν στερεώσουν, ώστε νά παραμέ-νει μέχρι σήμερα, έτσι καί οι Έλλη-νες, όταν άποφάσισαν νά έπανα-στα-τήσουν έναντίον του κατα-κτη-τού.

«... Όταν άποφασίσαμε νά κάμω-με τήν Έπανάσταση», λέγει ό Κο-λοκοτρώνης, «δέν έσυλλογισθή-κα-με ούτε πόσοι είμεθα ούτε πώς δέν έχουμε άρματα ... αλλά ως μία βρο-χή έπεσε εις όλους μας ή έπιθυμία τής έλευθερίας μας, καί όλοι, καί ό κληρος μας καί οι προεστοί καί οι καπεταναίοι καί οι πεπαιδευμένοι καί οι έμποροι, μικροί καί μεγάλοι, όλοι έσυμφωνήσαμε εις αυτόν τον σκοπό καί εκάμαμε τήν Έπανά-σταση».

... Τόσον τρομάξαμε τούς Τούρ-κους, όπου άκουγαν Έλληνα καί έφευγαν χίλια μίλια μακρά. Έκα-τόν Έλληνες έβαζαν πέντε χιλιά-δες Τούρκους εμπρός, καί ένα καράβι μιάν άρμάδα».

Παράλληλα όμως ό Κολο-κοτρώνης τονίζε καί τήν αναγκαιότητα τής ένότητος

τῶν Ἑλλήνων καί τῆς μεταξύ τους ὁμονοίας. Γι' αὐτό καί κλείνοντας τόν λόγο του συστήνει στούς μαθητές: «Εἰς ἐσᾶς μένει νά ἰσάσετε καί νά στολίσετε τόν τόπο, ὅπου ἡμεῖς ἐλευθερώ-σαμε· καί, διά νά γίνῃ τοῦτο, πρέπει νά ἔχετε ὡς θεμέλια τῆς πολιτείας τήν ὁμόνοια, τή θρησκεία ... καί τήν φρόνιμον ἐλευθερία».

Στίς ἡμέρες μας ἀκοῦμε πολλά. Ἀκοῦμε διάφορες συστάσεις καί παροτρύνσεις γιά τό τί πρέπει νά κάνουμε καί γιά τό πῶς πρέπει νά συμβάλουμε στήν ἐξέλιξη καί τήν πρόοδο τῆς πατρίδας μας. Καί μπο-ρεῖ πολλές ἀπό αὐτές νά εἶναι καί χρήσιμες καί ὠφέλιμες καί σκόπι-μες. Ἀλλά θά πρέπει νά εἶμαστε προσεκτικοί καί νά ἐξετάζουμε σέ τί ἀκριβῶς μᾶς ὀδηγοῦν ὅλα αὐτά. Μᾶς ὀδηγοῦν σέ ἀληθινή πρόοδο ἢ μήπως μᾶς ὀδηγοῦν, μέ τό ἐπι-χείρημα μιᾶς δῆθεν σύγχρονης κοι-νωνίας, στήν ἀπομάκρυνση ἀπό τήν ἐθνική μας ταυτότητα, ἀπό τήν πίστη μας, ἀπό τίς παραδόσεις τοῦ Γένους μας, ἀπό τίς ἀρχές καί τίς ἀξίες, μέ βάση τίς ὁποῖες ἐπέζησε ὁ Ἑλληνισμός μέσα σέ τόσες δυσκο-λίες.

Ἄς ἔχουμε πάντοτε κατά νοῦν τά λόγια τοῦ μεγάλου ἥρωος τῆς Ἑλ-λη-νικῆς Ἐπαναστάσεως πού τιμή-σαμε ἀπόψε, γιατί ἰσχύουν καί σή-με-ρα καί στήν ἐποχή μας πού εἶναι τόσο κρίσιμη καί τόσο ταραγμένη. Ἄς ἐπιδιώκουμε πάντοτε νά ἔχου-με ὁμόνοια μεταξύ μας, ἢ ὁποῖα ἀποτελεῖ καί τό θεμέλιο τῆς προ-όδου καί τῆς ἐπιτυχίας τῶν στόχων μας ὡς Ἔθνους. Καί ἄς διατηροῦμε μέσα μας ἀκλόνητη τήν πίστη στόν Θεό, γιατί χάρη σ' αὐτή καί χάρη στή βοήθεια τῆς Ὑπεραγίας Θεο-τόκου εἶμαστε σήμερα ἐλεύθεροι καί μπορούμε νά τιμοῦμε καί τήν Παναγία μας καί ὄσους ἀγωνίσθη-καν καί θυσιάσθηκαν γιά τήν ἐλευ-θερία μας.

© Kosmas Karagiannis IMBNK